

Къщата на медреца.

Басня

Единъ медрець градилъ си къща.

Познайки тѣмъ миналъ.

„Какво е туй? Кутинѣа сѣща!“

На подобивъ му казалъ.

Медреца тѣй отвърналъ му веднага:

„Душа ми се не стѣга

За малка къща едѣмъ шѣлъ.

Не е това за менъ обидо;

Надвато е — Того да би далъ

Съ приятелѣ азъ пѣмно до тебѣ!“

Когато въ дни на по свободенъ
животъ, ти вземешъ този малкъ
албумъ, можешъ естѣно ще попа-
днешъ на тези няколко реда, които
ще ти напомнятъ за една твоя
приятелѣ. И тогазъ рѣи ми
спомени ще изникнатъ въ тебъ и
ти за минутѣа ще се погубевашъ
накъ вередъ онази малка интимна
компаниѣ отъ приятелѣи и при-
ятелѣи въ която винаги едѣмъ била и азъ и
едъ която компаниѣ се предавалъ много
весели дни въ родниѣ си краи.

Помени отъ твѣята
приятелѣ: Евдокиѣ

8 май 1927 год.

С. Антоново.